Subota, 12.09.2015.g.

Rijetko susrećem ljude, pa i svećenike, koji imaju iskustva SUSRETA SA

ŽIVIM ISUSOM i kojima o tome otvoreno svjedoče svima oko sebe.

Baš sam se upitao koliko takvih ljudi znam, za koje bi mogao odmah reći

da su susreli ŽIVOGA KRISTA, i samo su mi "na pamet" pale dvije

osobe.

Vjerujem da ima mnogo ljudi koji su negdje u životu SUSRELI ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA. Ali, negdje u kušnjama svakodnevnog života i pod

čestim napastovanjima zloga i njegovih zlih duhova, ŽIVI GOSPODIN

ISUS im se negdje izgubio iz srca.

JER "SUSRESTI" ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA

UJEDNO I ZNAČI DA SE ON ČVRSTO "NASTANIO" U

NAŠEM SRCU.

I DA JE NA PRVOM MJESTU U NAŠEM ŽIVOTU.

I DA CIJELI NAŠ ŽIVOT VIŠE NE MOŽEMO DRUGAČIJE

ŽIVJETI NEGO DA SVE ŠTO ŽIVIMO I RADIMO

PROMATRAMO, I ODLUKE DONOSIMO, KROZ NJEGOVE

ZAPOVIJEDI.

I DA PADAMO U GRIJEHE ALI SE OPET DIŽEMO I

ŽESTOKO SE BORIMO PROTIV NJIH.

I DA SVUGDJE I SVAKOM, KAKO GDJE MOŽEMO I

DOBIJEMO PRILIKU, ŽESTOKO SVJEDOČIMO O TOME DA JE

KRIST BOG, DA JE ŽIV I DA NAS JAKO LJUBI, TAKVE

KAKVI JESMO.

I kada netko, tko "nosi" ŽIVOGA GOSPODINA U SVOM SRCU,

susretne istu takvu osobu, onda se oni razumiju samo kroz slušanje što

onaj drugi govori i svjedoči O ŽIVOM ISUSU TU OKO NAS I TOME

KOLIKO NAS TAJ ŽIVI BOG LJUBI.

Zapravo, tako se onaj koji sluša "puni" za sve ono dalje što ga čeka na

putu što mu ga je TAJ ŽIVI ISUS, KOJEGA NOSI U SRCU,

ODREDIO.

Tako sam ovih dana bio i ja. Susreo sam čovjeka, svećenika,

koji je u svojem životu DOŽIVIO SUSRET SA ŽIVIM ISUSOM,

KOJI GA ČVRSTO NOSI U SRCU I O TOME ŽESTOKO

SVJEDOČI DRUGIMA.

On je bio taj koji je govorio a ja sam bio taj koji sam slušao. I kao da se

poznajemo tisuću godina …

A on se zove don Damir Stojić, svećenik, studentski kapelan iz Zagreba, i

ovih je dana održao kod nas trodnevnu duhovnu obnovu, koju je naš

dragi župnik organizirao prije našeg ŽUPNOG KLANJANJA.

BOG GA BLAGOSLOVIO! I SVE DRAGE SVEĆENIKE PO

CIJELOM SVIJETU.

PREKO ČIJIH RUKU, kako je rekao dragi don Damir, SVAKI

DAN PO CIJELOM SVIJETU SE 300.000 PUTA UTJELOVLJUJE

ŽIVI GOSPODIN ISUS NA OLTARU, POD MISOM.

300.000 MISA! I 300.000 PUTA ŽIVO TIJELO I ŽIVA KRV

ISUSOVA!

SAMO ZA NAS.

I SAMO ZATO JER NAS LJUBI!

I htio sam mu na kraju zadnjeg dana prići poslije svega i ohrabriti ga na

tom putu kojim ide. Htio sam mu reći da MU STVARNO VJERUJEM

DA IMA ŽVIOGA ISUSA U SEBI. A to i tako zna. A drugo, da neka

nikad ne izgubi ono dijete koje je u njemu, neka uvijek bude ono dijete

koje je sa 8 godina obećalo Isusu da će postati svećenikom.

JER VRLO JE VAŽNO DA SMO KAO DIJETE U SVOJEM

SRCU. I DA PAZIMO NA NJEGA. DA GA HRANIMO ŽIVIM

ISUSOM. DA BI ONDA, KAO DIJETE, MOGLI UĆI U

KRALJEVSTVO BOŽJE.

No, nisam otišao. Nisam ga htio gnjaviti. Bit će prilike. Ako ne prije, ja se

čvrsto nadam i za to se borim, onda u KRALJEVSTVU BOŽJEM.

I tako, razmišljajući o svemu što nam je tih dana dragi don Stojić

propovijedao, jako mi je bilo drago što je nekoliko puta žestoko svjedočio

i govorio o tome da zli i njegovi zli duhovi sigurno postoje, da su tu, oko

nas, i da nas žestoko napadaju na svim poljima naših života, odvodeći nas

u grijehe i na taj način pokušavajući nam ukrasti dušu i odvesti nas u

vječnu propast.

I nije štedio nikog, ni stare ni mlade. To ni zli niti njegovi zli duhovi ne

rade.

Ali zato mi ljudi zaziremo od spominjanja zloga i njegovih zlih duhova.

Ne želimo o njima slušati ni čitati ni govoriti. Radije ćemo neke loše stvari

u našim ili tuđim životima pripisati samo lošem djelovanju drugih ljudi ili

slučajnostima nego ih povezati sa djelovanjem zloga i njegovih zlih

duhova.

Žalostan sam što i mnogi dragi svećenici zaziru od razgovora i

svjedočenja o tome kako zli i njegovi zli duhovi djeluju u našim životima.

Ali ih i razumijem… Zato treba moliti za naše svećenike. Na velikim su

svakodnevnim kušnjama.

Zato je Gospodin dao te spoznaje, i snagu svjedočenja o njima, i drugim

ljudima, pa se svi mi moramo potruditi da onda o tome svjedočimo

drugima.

A to je tako teško u ovom svijetu prepunom raznih napasti … Zato me

osobito ''punilo'' slušanje onoga što je o djelovanju zloga i njegovih zlih

duhova jednostavno ali duhovno jako svjedočio dragi don Stojić.

A u jednoj mojoj teškoj kušnji mi je dragi don Damir pokazao put kako

se ponekad, kada mi ponestane duhovne snage i duhovnih oruđa, trebam

ojačati u toj borbi protiv djelovanja zloga i njegovih zlih duhova.

Ispričao je priču kako je sa šesnaest godina "SUSREO" ŽIVOGA ISUSA.

I da je onda po završetku srednje škole bio pred teškom dilemom da li da

dalje krene u svećenike ili da nastavi školovanje, oženi se, stvori obitelj.

Kako se nije mogao odlučiti, otišao je u jedan samostan na tjedan dana

duhovne obnove kako mi donio pravu odluku. A u tom samostanu

redovnici imaju zavjet šutnje te je on cijele dane provodio u šutnji,

molitvi i promišljanju. Jedino je jedan sat dnevno imao susret s jednim

redovnikom koji je onda s njim razgovarao o svemu, kao njegov duhovni

vodič tih dana preispitivanja.

Tako je došao zadnji dan kada ga je taj redovnik upitao o tome što je

odlučio. A don Stojić mu odgovori da je odlučio da će ići dalje u školu,

oženiti se, formirati obitelj a da neće ići u svećenike.

Kazao je da ga je taj dragi redovnik saslušao pa ga upitao da kako će to

onda dalje izgledati, što će nakon školovanja. Pa mu je onda on rekao da

će si naći posao, djevojku i da će se oženiti.

Opet ga je redovnik upitao i što će onda. Pa mu je onda on rekao da će

dobiti djecu, izgraditi kuću ili kupiti stan.

Pa opet redovnikovo pitanje o tome što će onda biti. Pa je on nastavio o

tome kako će školovati djecu i pomoći da se srede u životu.

Redovnik je i dalje inzistirao na tome da mu kaže što će onda biti. Kazao

je don Stojić da mu je u tim trenucima taj razgovor već išao po malo "na

živce" ali mu je rekao da će onda već on i buduća supruga biti pred

penzijom, da će čuvati unuke i uživati u starosti.

"I što onda"; nije odustajao redovnik. A ništa, kazao je don Stojić, tada će

doći i trenuci kada ću umrijeti. Mislio je da je s time i taj razgovor došao

kraju.

A ne, nije stao redovnik, i ponovno mu postavio pitanje da što će onda

biti.

I don Stojić mu, ništa ne sluteći, kaže da će onda DOĆI PRED ISUSA.

KADA JE TO REKAO, KAO DA GA JE NEŠTO PRESJEKLO.

"ZAZVONILE" SU NJEMU TE RIJEČI.

"DOĆI ĆE PRED ISUSA." PA KAKO ĆE MU ONDA

POGLEDATI U OČI NAKON TOGA ŠTO NIJE HTIO

PRIHVATITI NJEGOV POZIV DA POSTANE SVEĆENIK!?

KAKO ĆE MU SE OPRAVDATI!? ŠTO ĆE MU REĆI!?

To ga je toliko duboko dodirnulo da je tada u njemu počela čvrsto

sazrijevati odluka da postane svećenik, DA PRIHVATI ISUSOV POZIV.

Kad je dragi don Damir to sve ispričao, i ja sam bio nekako radostan, pod

dojmom njegovog živog svjedočenja o svemu tome.

A nakon nekoliko minuta ja sam u svojim mislima "preslikao" tu cijelu

situaciju na svoju najveću kušnju u kojoj me zli u zadnje vrijeme žestoko

napastuje.

KUŠNJU KAKO SAČUVATI VLASTITI BRAK.

I dotjerao me već do toga da sam prije nekog vremena zaključio da bi, da

moja supruga toliko ne pati, bilo najbolje da se ja na neko vrijeme

odmaknem od nje, da se odselim, da si ona sredi svoje osjećaje i

dojmove.

ZLI ME UVJERAVAO, I SKORO UVJERIO, DA ĆU SAMO TAKO

POMOĆI SVOJOJ SUPRUZI, DA JE TO NAJBOLJE ZA NJU I

MENE, DA DRUGAČIJE NE IDE.

A nakon toga što je dragi don Stojić to ispričao, ja sam onda ovu nje

govu priču pričao sam sebi.

Ajde Ivica, ti odeš od supruge. I što misliš, što će se onda dogoditi? Pa

supruga i ja ćemo imati mira i vremena da sredimo misli i vidimo što

ćemo i kako dalje. Reći ćemo djeci i drugima da je to tako samo

privremeno.

I dobro, što nakon toga. Pa onda bi mogli vrlo lako uvidjeti da nam je

tako bolje, naviknuli bi se mi i drugi na to i nastavili bi svatko svoj život.

Djeca su već odrasla, prihvatila bi to kao i drugi oko nas jer je danas

sasvim normalno da se ljudi rastaju na razne načine i radi raznih

razgovora.

I što će se onda dogoditi? A ja nisam dalje razmišljao o tome što će se

dogoditi u našim budućim životima nego mi misli "odu" na zadnji čin

priče. Ja umrem i dođem PRED ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA.

I NE MOGU GA POGLEDATI U OČI!

NE MOGU NI POGLED DIGNUTI OD NJEGOVIH NOGU!

PADAM NIČICE I NAJRADIJE BI DA ME TU NEMA!

KAKO ĆU MOJEM LJUBLJENOM, ŽIVOM GOSPODINU REĆI

ZAŠTO SAM OTIŠAO OD SVOJE SURPUGE!?

I DOPUSTIO ZLOME DA RAZORI NAŠ BRAK BEZ DA SAM

SE BORIO DO KRAJA!

KRAJ TOLIKIH DIVNIH DAROVA I DUHOVNIH SPOZNAJA

KOJE MI JE DAO …

NE, TO JE STRAŠNO! NE ŽELIM TO!

BORIT ĆU SE SVIM SNAGAMA DA NA TOM SUSRETU SA

MOJIM LJUBLJENIM GOSPODINOM IMAM SNAGE I RAZLOGA

DA DIGNEM POGLED I DA GA POGLEDAM!

MOŽDA NE BAŠ DIREKTNO U OČI, ALI IPAK BEZ

OGROMNE ŽELJE DA POBJEGNEM OD NJEGA U TIM

TRENUCIMA, DA MU SE SAKRIJEM NEGDJE ZBOG GRIJEHA

KOJE SAM UČINIO.

Prebirući tako u tim trenucima po onome što mi se događa i onome što bi

mi se moglo dogoditi, zaključim da ništa što mi se na ovom svijetu može

lošega dogoditi, kada ću se boriti protiv zloga i njegovih zlih duhova i

grijeha koje činim, ne može se usporediti sa žaljenjem i tugom koju ću

osjetiti PRED ŽIVIM BOGOM radi toga jer se nisam borio protiv napasti

zloga i njegovih zlih duhova koji su tako uspjeli razoriti moj brak. Uz moj

pristanak.

Jer sam izabrao put lakši, širi, jednostavniji. PUT PROPASTI.

I zato bi bilo dobro, kada smo u teškim kušnjama i dilema svojega života,

da si probamo posvijestiti u svojim mislima taj trenutak kada ćemo nakon

svoje ovozemaljske smrti doći PRED ŽIVOG GOSPODINA ISUSA i

donijeti pred njega te loše odluke koje smo tada učinili, kada smo svjesno

činili grijehe i radili protiv Božjih zapovijedi jer su nam tako "govorile"

naša oholost, taština, povrijeđenost, licemjerje.

Tko god ima ŽIVU VJERU U SEBI, shvatit

će što u trenucima kušnji treba učiniti.

TREBA SE BORITI! PADATI ALI I

DIZATI SE PONOVNO!

BORITI SE PROTIV SVOJIH SLABOSTI I

SVOJIH GRIJEHA!

I TRAŽITI ŽIVU POMOĆ ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA U MISAMA,

ISPOVJEDIMA I PRIČESTIMA,

MOLITVAMA, MILOSRĐU I DOBRIM

DJELIMA!

BORITI SE, BORITI, BORITI!

PADATI I DIZATI! NE SE PREDATI!

NE SLUŠATI ZLOGA I NJEGOVE ZLE

DUHOVE KOJI ĆE NAS NAGOVARATI NA

ONE ODLUKE KOJE SU SAMO NA

OČIGLED BOLJE ZA NAS A ZAPRAVO SE

U SVOJOJ SUŠTINI PROTIVE

GOSPODINU BOGU I NJEGOVIM BOŽJIM

ZAPOVIJEDIMA!

A MI TOČNO ZNAMO I OSJEĆAMO KOJE

SU TO LOŠE ODLUKE …

TREBA SE ČVRSTO I POSTOJANO

BORITI PROTIV NJIH DA NAS JEDNOG

DANA, KADA DOĐEMO PRED ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA, TAJ ŽIVI

GOSPODIN ISUS UHVATI ZA RUKU I

DIGNE NAS PRED SOBOM.

JEDNOM ZAUVIJEK.

JER SMO SE BORILI.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI, ŽIVI

ISUSE!

SVET I PRESVET.